

Den højtærede Minister vilde dernæst hævde, at Forslaget har ingen bratte Overgange. Det tror jeg ikke kan siges med Rette. Jeg paaviste jo, at 1 Kr.s forøget Indtægt kunde bevirke, at Aldersrenten formindskedes med 100 Kr., og det kalder jeg en brat Overgang. En saadan Overgang findes ikke i de nugældende Bestemmelser, og jeg synes ikke, det er heldigt at indføre den.

Jeg skal saa henvende nogle Ord til det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen). Det glæder mig for Resten, at der ikke var slet saa megen Brand i det ærede Medlems Tale, som da vi i Fjor behandlede Forslaget om Brændselshjælp til Aldersrentenydere. Da var han meget højt oppe og brugte Udtryk som „sulte“, „fryse“ og lignende. Det var ikke saa kraftige Udtryk, han brugte denne Gang, og jeg mener heller ikke, der er Grund til det. Det er vel ogsaa lidt som Følge af Kronens større Købeevne, at der ikke nu er saa stor Grund til at beklage sig paa de gamles Vegne, som der maaske var i Fjor. Det ærede Medlem udtalte angaaende Brændselshjælpen, at han i Fjor havde paavist, at der var Kommuner, som svigtede deres Opgave. Jeg synes netop, Resultatet i Fjor blev det, at det ærede Medlem havde taget fejl, idet han ikke havde været klar over, at nogle Kommuner kunde yde Hjælp paa dette Omraade uden at blive inddraget under den Statistik, som han omtalte. Efter min Mening blev altsaa det modsatte bevist i Fjor.

Kronestigningen skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg har ikke sagt, at alle ude i Kommunerne har indrømmet, at Aldersrenteloven virker uheldigt. Jeg udtalte, at der fra alle Sider var Enighed om, at der maaske kunde være Grund til at hæve Satserne for de enligstillede, men det er jo ikke det samme som, at alle har indrømmet, at Aldersrenteloven virker uheldigt. Det ærede Medlem beklagede sig over, at det samme Venstre, som tidligere var gaaet i Spidsen og havde arbejdet for Fremme af den sociale Lovgivning, for at forbedre Kaarene for dem, som lever paa Livets Skyggeside, nu søgte at modarbejde dette Arbejde, og sagde, at dette var inkonsekvent. Man kunde jo ogsaa tænke sig en anden Mulighed, nemlig den, at da Venstre arbejdede i den Retning, var der Grund til at fremme den sociale Lovgivning, og at man nu var naaet til et Punkt, hvor der ikke var nogen særlig Grund til yderligere at søge den fremmet. Venstre finder ikke, at der er Grund til stadig at

prædike Misfornøjelse, til stadig at stille større Krav — det kan vi ikke være med til. Vi har arbejdet for at hjælpe paa de Forhold, som vi syntes der burde bødes paa, men naar vi mener, at nu er der bødet derpaa, behøver vi ikke stadig at stille Krav og være med til at skabe Misfornøjelse med de nuværende bedrede Levevilkaar.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) talte om, at Undtagelserne var blevet Regelen, og hvis jeg forstod ham ret, mente han, at Understøttelsen var blevet mindre for de flestes Vedkommende. Det passer ikke, for der er, som jeg tidligere har sagt, al Grund til at tage Prisforholdene i Betragtning.

Det ærede Medlem beklagede, at navnlig Kvinderne var vanskeligt stillet. Jeg gjorde ogsaa i mit første Indlæg opmærksom paa, at Kvinderne faar et mindre Tillæg end Mændene, baade naar vi tager det procentvis og i samlet Sum, saa der er efter min Mening ikke saa stor Grund for det ærede Medlem til at fremhæve dette som Anbefaling for Forslaget, da Lovforslaget netop ikke imødekommer det Krav, det ærede Medlem stillede i saa Henseende.

Mine Udtalelser angaaende Erfaringerne gik ud paa, at jeg ikke mente, der var indbøstet *tilstrækkelige* Erfaringer til at foretage saa indgribende Ændringer i den gældende Lov. Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, om jeg mente, at 42 Kr. om Maaneden var tilstrækkeligt. Og saa paa dette Punkt vil jeg henvise det ærede Medlem til at drage Sammenligning mellem, hvad 42 Kr. er nu, og hvad det var, den Gang vi havde Loven om Aldersdomsunderstøttelse. Det blev netop den Gang henstillet til de lokale Myndigheder, til dem, som kendte Forholdene, at afpasse Beløbet, og naar *de* har ment, at det var et passende Beløb, tør jeg ikke sætte mig til Dommer over dem og sige, at det, de den Gang bevilgede, var ganske utilstrækkeligt. Men i alt Fald er det absolut ikke rigtigt, at dette Beløb er mindre nu, end det var den Gang, naar vi tager Kronens Købeevne i Betragtning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Vedkommende Gruppe har meddelt mig, at Hauch ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Opbevaring af Kalciumkarbid samt om Fremstilling, Opbevaring og Anvendelse af Ace-